

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København

Dato: 22. marts 2013
Kontor: Kontoret for Humanitært
Ophold og Udsendelser
Sagsbeh: Nanna Søby Garde
Sagsnr.: 2013-0030-1313
Dok.: 699896

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 597 (REU alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. februar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Jespersen (V).

Morten Bødskov

/

Pernille Breinholdt Mikkelsen

Spørgsmål nr. 597 (REU alm. del) fra Retsudvalget:

”Af bemærkningerne til nr. 5 i lovforslaget L 191 (2000-01), som indsatte stk. 3 i § 36 i udlændingeloven, fremgår det, at: ”Der vil skulle ske frihedsberøvelse i alle tilfælde, hvor en asylansøger er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 stk. 1.” Idet det kan konstateres, at dette ikke hidtil er blevet efterlevet, bedes ministeren redegøre for, i hvilket omfang politiet selv kan afgøre, om de vil anvende de redskaber, som Folketinget pålægger dem at bruge? Desuden bedes ministeren oplyse, hvorfor politiet først nu på baggrund af en instruks fra Rigspolitiet er begyndt at anvende bestemmelsen. Endelig bedes ministeren oplyse, hvem der ansvar for, at denne bestemmelse er blevet brugt så lidt, at det er nødvendigt med en instruks for at den bliver taget i anvendelse. Der henvises til artiklen ”Politi strammer op over for kriminelle asylansøgere”, bragt på www.helsingordagblad.dk den 15. februar 2013. <http://www.helsingordagblad.dk/article/20130216/NETNYT/702169995>”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitiet om en udtalelse.

Rigspolitiet har oplyst følgende:

”Udlændingelovens § 36, stk. 3, giver en særlig mulighed for – under en verserende asylsag – at frihedsberøve en asylansøger, der er administrativt udvist i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1 (for småkriminalitet).

Bestemmelsen i § 36, stk. 3, blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 458 af 7. juni 2001, der trådte i kraft den 1. august 2001. I en rundskrivelse af 18. juli 2001 gav Rigspolitiet politikredsene en nøje vejledning om anvendelsesmulighederne.

Ifølge bestemmelsens ordlyd skal to kriterier være opfyldt for at kunne iværksætte en frihedsberøvelse i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 3. Dels skal der være indgivet en ansøgning om asyl (lige som asylsagen skal være verserende), dels skal den pågældende asylansøger være administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1.

Iværksættelse og fortsat opretholdelse af en frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, stk. 3, forudsætter imidlertid også, at der er proportionalitet mellem udvisningsgrundlaget/det strafbare forhold og den tid, hvori frihedsberøvelsen opretholdes/forventes at skulle opretholdes efter bestemmelsen. Jo alvorligere kriminalitet, der er årsag til udvisningen, desto længere tid vil frihedsberøvelsen kunne opretholdes. Den forventede resterende sagsbehandlingstid i asylsa-

gen skal imidlertid også indgå som en vægtig parameter. Højesteret har i to afgørelser fra 2003 understreget kravet om proportionalitet og lagt en snæver ramme for den tidsmæssige udstrækning af en frihedsberøvelse efter bestemmelsen.

Det er således en forudsætning for at iværksætte og opretholde en frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, stk. 3, at (den resterende del af) asylsagsbehandlingen kan forventes afsluttet inden for en tidsramme, der er proportional i forhold til det strafbare forhold, som har givet anledning til den administrative udvisning i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, og omstændighederne i sagen i øvrigt.

Såfremt den pågældende udlænding fortsat skal være frihedsberøvet, når asylsagen er endeligt afgjort med henblik på at sikre udsendelsen/udvisningen, vil denne frihedsberøvelse skulle ske i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 1. Proportionalitetsafvejningen af en fortsat frihedsberøvelse vil skulle ske i forhold til længden af den samlede frihedsberøvelse.

Generelt påhviler der politiet en pligt til nøje – og løbende – at foretage en vurdering af, hvorvidt betingelserne for fortsat frihedsberøvelse er til stede, dvs. en afvejning hvor der på den ene side tages hensyn til de sagsfremmende formål, som frihedsberøvelsen skal tjene, og på den anden side tages hensyn bl.a. til den frihedsberøvede.

På baggrund af aktualiteten af asylansøgers kriminalitet har Rigspolitiet fundet anledning til at henlede politikredsens opmærksomhed på muligheden for at anvende frihedsberøvelse i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 3, når Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om administrativ udvisning af en udlænding med en verserende asylsag. Dette skete ved en rundskrivelse af 24. januar 2013.”